

Časopis Farního sboru Českobratrské církve evangelické ve Valašském Meziříčí

prosinec 2023 / 247

„Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, protože navštívil a vykoupil svůj lid a vzbudil nám mocného spasitele z rodu Davida, svého služebníka, jak mluvil ústy svatých proroků od pradávna; zachránil nás od našich nepřátel a z rukou všech, kteří nás nenávidí, slitoval se nad našimi otci a rozpomenul se na svou svatou smlouvu, na přísahu, kterou učinil našemu otci Abrahamovi, že nám dá, abychom vysvobozeni z rukou nepřátel a prosti strachu jej zbožně a spravedlivě ctili po všechny dny svého života. A ty, synu, budeš nazván prorokem Nejvyššího, neboť půjdeš před Pánem, abys mu připravil cestu a dal jeho lidu poznat spásu v odpuštění hříchů, pro slitování a milosrdenství našeho Boha, jímž nás navštíví Vycházející z výsosti, aby se zjevil těm, kdo jsou ve tmě a stínu smrti, a uvedl naše kroky na cestu pokoje.“

(Evangelium podle Lukáše 1, 68-79)

Milé sestry a milí bratři, členové a přátelé našeho evangelického farního sboru,

Zachariášův chvalozpěv začíná jako většina židovských modliteb: *Pochválen, požehnán buď Hospodin, Bohu budiž děkováno*. Bohu podle tradice našich starších bratří a sester ve víře dobrořečíme, tedy říkáme o něm a směrem k němu dobré věci, a to nás vede k tomu, abychom také o druhých a druhým říkali pokud možno jen samé dobré věci.

Zachariáš byl tatínek Jana Křtitele. Byl už poměrně starý pán, s Alžbětou nemohli mít děti, a mezitím už zestárli oba, takže se naděje na vlastní potomstvo docela střízlivě vzdali. Sloužili Hospodinu a byli, jak to píše Lukáš, spravedliví před Bohem. A v takové situaci, kdy už jsou tyto věci takřkajíc passé, se Zachariášovi zjeví anděl a sdělí mu, že budou mít s Alžbětou syna, dokonce jim i řekne, jaké mu mají dát jméno, a sdělí mu i jeho poslání – že bude naplněn Duchem svatým a že díky němu

obr. Arina Berestova

se mnozí obrátí na cestu k Bohu. Zvláštní je, že Zachariáš odpoví andělu Gabrielovi podobně jen o tři měsíce později Marie: také se mu to nezdá, ale Zachariáš na rozdíl od Marie oněmí, „poněvadž neuvěřil“ slovům anděla. Nicméně jeho mlčení je velmi výmluvné. Mezitím se chystá narození Ježíšovo, své si prožije i Marie a Josef, a právě setkání s Alžbětou je pro Marii potvrzením o tom, že jí anděl nevodil za nos a že nosí pod srdcem skutečně Spasitele světa. Když se Jan Křtitel narodil, lidé se radovali spolu s Alžbětou, že jí Pán prokázal tak veliké milosrdenství, ale když se sešli k obřizce dítěte, nastal spor o to, jak se má jmenovat. Alžběta trvala na tom, že se má jmenovat Jan, tak to jistě věděla od Zachariáše, ale ostatní jí to rozmlouvali, že by se přece měl jmenovat po otci, a rozetnul to až němý Zachariáš, když se ho zeptali a on napsal na tabulku jméno Jan = *Hospodin je milostivý*.

A v tu ránu se Zachariášovi rozváže jazyk, a tak jako z Marie po setkání s Alžbětou vytryskne její chvalozpěv zvaný Magnificat („*Duše má velebí Pána...*“), tak Jan začne stejným způsobem, evangelista tomu říká z Ducha svatého (že byl naplněn Duchem svatým), zpívat svůj chvalozpěv: *Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele... na cestu pokoje*.

Zkusme si to představit, vidět to očima Zachariáše. Najednou se pro něj stává realitou to, co jako služebník v chrámu očekával, co vyznával, čemu sloužil, ale stále na té rovině nenaplněnosti (jak je nám to blízké!), a možná i v určitém automatismu – tak to prostě bylo...

Zachariášův chvalozpěv je promyšlený a dokonale vystavěný, jedna výpověď víry za druhou, dokonce konec jako by zrcadlil začátek. To by Zachariáš sotva dokázal zazpívat bez přípravy. Možná si to přesně promyslel, když nemohl přes devět měsíců mluvit, možná ten jeho chvalozpěv potom uhladil či dopiloval evangelista Lukáš, ale možná to byl právě jeden z těch okamžiků, který je někdy dán zažít i nám: že se stane něco, co prostě není z nás, a povede se to; sami bychom to tak nevymysleli a je to mnohem lepší, než kdybychom to vymýšleli, než kdybychom vypotili něco, s čím bychom se nakonec třeba nemohli ztotožnit.

Pro Zachariáše jsou to totiž bytostné věci, témata, kterými žil nejen on, ale celý Izrael, a která i nám dodávají radost naději. Zachariáš zpívá o tom, co Židé očekávali a co se naplnilo, a my si na tom můžeme uvědomit, co z toho platí i pro nás.

Hospodin navštívil svůj lid – to je jakoby předstupeň té Boží trvalé přítomnosti v Ježíši Kristu. Ten, který přichází z výsosti, poznamená náš život a svět něčím novým, co tady mezi námi začne růst a klíčit, a tak se sem pomalu, ale jistě vlamuje nebe (tak jako ve starozákonním chrámu). A dal povstat Spasiteli z rodu krále Davida – ne toho bezchybného, ale toho, který byl schopen pokání a pokory. Dal nám už v tomto světě žít jinými věcmi, než tím, kdo nás nenávidí, kdo nám závidí, protože nás navštívil a dal nám prožít kus nebe – nebo: tolik nebe, že už tady na zemi můžeme žít jinak. A slitoval se nejen nad námi, ale i nad našimi otci – tedy nejen v tom, že i oni potřebovali jeho slitování (jejich chyby po vzoru krále Davida a našich židovských bratří a sester totiž neretušujeme), ale i v tom smyslu, že oni přece stále žijí, jsou živi před jeho tváří, a tak se slitoval i nad nimi, a tak se i naši předkové se mohou radovat z naší spásy, z našeho uzdravení,

potěšení, z toho, že se žijeme v přátelství a pokoji s Bohem, Zachariáš říká, *abychom vysvobozeni z rukou nepřátel a prosti strachu jej zbožně (věrně) a spravedlivě (upřímně a rovně) ctili po všechny dny svého života.*

Druhá část Zachariášova chvalozpěvu je jakoby požehnáním malému Janovi, či prorockým slovem: *Ty, můj synu, budeš nazván prorokem Nejvyššího, neboť půjdeš před Pánem, abys mu připravil cestu a dal jeho lidu poznat spásu v odpuštění hříchů* – to je dost podstatné, že můžeme žít v odpuštění a z odpuštění. A opět tu Zachariáš zpívá o slitování a milosrdenství, které nám svou bytostí přinese ten, který vychází z výsosti – na rozdíl od všech lidských hvězd, který vyšly, zazářily a pak zase zhasly, na rozdíl od různých ideologií, které byly postupně zneužity. Tady se mluví především o slitování, milosrdenství a odpuštění, které přinese ten, který přijde shůry. Kristus jako toto Slunce vycházející ne z obzoru, ale z výsosti, sestupující mezi nás, se zjeví všem, kdo jsou ve tmě a stínu smrti a uvede naše kroky na novou cestu, cestu pokoje.

Zachariáš vyhláší jako skutečnost něco, co není vidět, nic kolem tomu zatím ani nenasvědčuje. Je to něco, co se teprve chystá, ale on o tom mluví jako o něčem, co je hotové, jako když něco řekneme v dokonavém vidu (už se to stalo, je to hotové). *Zachránil nás od našich nepřátel a z rukou těch, kdo nás nenávidí* – to říká Zachariáš v době, kdy je Palestina okupovaným územím, jednou římskou provincií, a funguje to tam podobně, jako u nás za války – teror od nepřátel a udavačství od vlastních lidí. Ale Zachariášovi je dáno vidět to, co ještě nikdo nevidí, a díky tomu získává jiný pohled na svět (když vidíme druhé lidi z lepší stránky, chceme je vidět lepší, než jsou, pak se leckdy stane, že se skutečně změní, a my se jen divíme).

Milí přátelé, i v temnotě naší doby se může náš život vydařit. Ježíš přichází z nebe na zem jako učitel, který uvádí do tajemství života. Ale přitom předčí všechny proroky a dřívější vůdce Izraele, protože uvádí své učedníky do věčného života, jeho světlo proniká do lidských dějin a zahání temnotu a tíseň.

Na poslední straně jsou pozvání na všechny bohoslužby a další setkání během prosince. Zvláště bych chtěl upozornit na to, co nás kromě bohoslužeb v prosinci čeká: **bohoslužba** s názvem „**Zapalme svíčku**“, **společný večer se sestrami a bratřími s Velké Lhoty**, poslední **adventní ztišení** v otevřeném kostele, **vánoční divadlo**, koncert „**Vánoční příběh**“, **setkání třicátníků**, **kavárnička pro dříve narozené** a **silevstrovský sborový večer**.

Jménem staršovstva srdečně zvu zvláště ty, kdo se stydí přijít, kdo mají zábrany, třeba proto, že v našem kostele či na různých setkáních na faře dlouho nebo ještě nikdy nebyli. Stojíme o Vás, chceme být otevřeným společenstvím, kde jsou si všichni rovni a kde nerozhoduje to, jakou má kdo osobní historii, kde se vzájemně neposuzujeme, ale podpíráme. Každý si nese své břímě – a my chceme vzájemně nést břemena jedni druhých, ale také se spolu radovat z naděje, která je silnější než všechno trápení i všechno zlo na světě.

S přáním všeho dobrého a požehnaného adventu i Vánoc srdečně zdraví

Váš *Daniel Heller*

BOHOSLUŽBY

- 1) Staršovstvo děkuje všem, kdo se podíleli na bohoslužbách.
- 2) Proběhl křest Jana Bindera.
- 3) Proběhl pohřeb sestry Marty Drápelové, J.T. Strýčka (ředitele gobelínky) a Josefa Kováře z Jarcové.
- 4) Žádost o křest Křesimír Bryol a Igor Novotný - staršovstvo souhlasí.
- 5) Vítací služba bude v zimním období zimomřivým příchozím nabízet deku na přikrytí.
- 6) Staršovstvo děkuje za dovoz účastníků na bohoslužby, zvláště bratru Janu Zajíčkovi za dovoz sestry Jedličkové. Sestře Taurkové za dovoz sestry Vojvodíkové.

DIAKONIE

- 1) Bratr Libor Nejedlý na vlastní žádost skončí službu pastoračního pracovníka k 31.12.2023. Staršovstvo děkuje bratru Nejedlému za dlouholetou obětavou službu.
- 2) Staršovstvo schválilo sestru Dobromilu Krupovou jako pastorační pracovníci od 1.1.2024. Staršovstvo děkuje sestře Krupové.
- 3) Tříkrálová sbírka - bratr farář Heller si přizve děti z našeho sboru. Staršovstvo souhlasí.
- 4) Křesťanská služba - bratr Heller prosí o modlitební podporu sestry Hany Nešovičové a paní Cibulcové.
- 5) Benefiční divadlo pro Diakonii z Bernartic nad Odrou bylo výborné.

SPOLEČENSTVÍ

- 1) Proběhl sborový večer s bratrem farářem Vavrečkou - autorské čtení nad jeho novou knihou Když pod kůži tak perem a hudebním doprovodem Líby Jelínkové. Škoda, že byla velmi malá účast.
- 2) Sborová vycházka - staršovstvo děkuje Janě Kořínkové za organizaci.
- 3) Třicátníci byly na téma eutanázie na základě článku z Respektu - připravila Věra Široká. Příští seniorátní třicátníci budou 17. prosince v 17:30hod, organizuje sestra Jana Jelínková.
- 4) Kavárnička pro dříve narozené bude ve středu 29.11. a 20.12.2023, vždy v 9:30hod. na faře.
- 5) Konvent na Vsetíně neodsouhlasil zrušení usnesení posledního synodu o žehnání homosexuálním párům.
- 6) Cesty bratra faráře Hellera
 - proběhlé: podzimní Travná, supervize, intervize a diak.setkání, komise pro vikariát;
 - plánované: návštěva v komunitě v Solenicích, DZR Loučka
- 7) Kandidáti na faráře - br. farář Rosický si vzal čas na rozmyšlenou do prosince, má chuť navštívit Valašské Meziříčí; sestra farářka Zapletalová Grollová se vyjádří do konce roku; br. farář Král uvažuje rovněž o změně působiště.

HOSPODÁŘSKÉ ZÁLEŽITOSTI

- 1) Brigáda na stavbu pódia na dětskou vánoční hru proběhne v sobotu 16.12. v 8:00hod
- 2) Nová sborová kuchyně - finanční rozpočet na skřínky, spotřebiče a montáž 175tis., oprava podlahy 48tis., elektro 5tis. Kč. Bratr Martin Fojtů a bratr Pavel Bartoň zjistili dvě zásuvky s hliníkovými rozvody. Koordinaci stavebních činností na kuchyni budou řešit sestra Věra Široká, Jan Hrtus a Tomáš Vémola.

Jubilanti

Jaroslav Konvičný
Jaroslava Otáhalová
Jan Vychopeň
Věra Cimalová

Hana Smilková
Jana Rajnochová
Jana Hurtuková
Emílie Korabíková

K zamyšlení

Blanka Maršálková

Advent

U pumpy na dvoře pumpuje mráz
Čepici bílou má náš dvůr i svět
Jenom ať nezmrznou pramínky v nás
Jenom ať v srdcích nemáme led

Jsou to verše mého oblíbeného autora Fr. Novotného z jeho zatím poslední knihy *Okouzlení slovem* (vydána r. 2023). Připomínají mi i tu naši studnu s pumpou z mého dětství, jediný to zdroj životodárného pramene. Maminka ji každoročně chránila před zamrznutím, pumpa dostala teplý šat ze slámy, když už první vločky tančily, aby zlehýnka dopadly na zahradu a vůkol.

Pro nás nastal čas očekávání Vánoc a zimních radovánek (psávala jsem o tom). Už se zase ocitám ve svých vzpomínkách na domov, vždyť, jak píše básník, cesta domů vede do nebe.

Knihu jsem dostala od Maršálků při jedné z návštěv letošního slunného podzimu, kdy Jirka využíval týdenní ozdravný pobyt na Horní Bečvě. Mám z ní velikou radost pro výstižné, laskavé obrazy české krajiny, propojené sněním, vzpomínkami a skutečností. Kniha má podtitul „Hořkosladké z cukrárny“. Autor zde zachytil atmosféru setkávání s Ludškem Munzarem při tvoření pořadů pro mikrofon Českého rozhlasu 2 *Dobré jitro* (bylo jich přes 100).

Pořady vznikaly v modřanské cukrárně, kde nad „hřbitovní soupravou“ - věneček, rakvička a černá káva, někdy obohacenou harlekýnem či jinými dobrotami, si povídali o všedních věcech, o zážitcích z mládí i současnosti. Hledali vhodná slova, která nepočítali, neměřili, ale vážili. Fr. Novotný vždy přišel s nějakou básničkou. L. Munzar je zarecitoval, a téma rozhovoru bylo na stole.

Vybrala jsem pro vás jeden předvánoční večer v Národním divadle v Praze v podání L. Munzara, kde tehdy hrál i se svou manželkou Janou Hlaváčovou. Bylo to představení s *Choreou Bohemicou*, kde se na závěr, jako zázrakem, zpívaly i koledy. „Kdo si dnes vzpomene, že byla doba, kdy koledy byly silně nežádoucí?“, říká L. Munzar. A dále pokračuje: „No a v takové době jsme v Národním divadle koledy zpívali. Já v portále říkám: - Na závěr si dáme Narodil se Kristus Pán. - To ne, vždyť nás zakážou. - Ale nebojte, nechte to na mně, a kývl jsem na Jaroslava Krčka a polohlasně artikuloval: - Narodil

se....Ten přikývl a spustil. A najednou to plné hlediště vstalo jak při hymně a zpívalo a stáli i potentáti v lóžích a v některých očích byly i slzy. A tak jsem si uvědomil, jak silné je poselství Vánoc, jak krásný je a jakou moc má advent.“

Knížka, mozaika to pestrobarevných světýlek radostí, smutků i nadějí, budiž pokornou a vřelou děkovačkou, posílanou autorem Mistru Munzarovi na nebeské jeviště. Na závěr báseň Fr. Novotného:

V ulicích plných lidí
taje sníh sněhobílý
Je čas zpocených očí
a uspěchaných tváří
Tichý křik kaprů v kádích
pro tu jedinou chvíli
až na ulicích zbydou
jen smutní samotáři

Ti první vidí hvězdu
jež ten chvat ukonejší
Jdou za ní k Betlému
dary jim v dlaních tají
Dají jen to, co mají
ty vločky nejkrásnější
Za okny svíčky stromků
koledy tiše hrají

Stejně silné poselství Vánoc a pevné zdraví v novém roce přeje všem

Blanka Maršálková.

Udalo se ve sboru

Sborový večer 13.11.

Anna Jelínková

Hostem sborového večera byl bratr farář Miloš Vavrečka. Představil nám zde svoji novou básnickou sbírku Předčítal nám vybrané básně, které klavírními skladbami prokládala sestra Libuše Jelínková. Byla to klidná, meditativní část sborového večera. V další části večera nám bratr farář vyprávěl o sobě, svém životě i působení na jednotlivých sborech.

Děkujeme za příjemný večer.

Podsvíceni

Pod svícemi v podzemí
loupou nebe sklíčení.

Podsvíceni.

Spadlo včera
za svítání
nebe plné hvězd,
ale nejsou k mání.
Lidé zlatí!
Tu se platí
vědreem vody?

Ale coby!

Přinesl je muž
z Káně v Galilei.

Zahrejte mu tuš,
hosté víno chtějí.

Však padli do závějí.

Uložte jim pokání!

Na svahu?
Ve strání?

Vždyť se chvějí.

(Ze sbírky *Třináctá komnata*)

Sborový den - neděle 26.listopadu

Jana Kořínková

Když jsme uvažovali o sborovém odpoledni na poslední neděli před adventem, přišla jedna naše sestra s výborným nápadem. Co kdybychom tentokrát opustili náš útulný sál, dobré jídlo a kafe a šli někam ven?

Bylo to slovo do pranice. Ale argument, že se potřebujeme trochu hýbat v zájmu zdraví, tak ten nakonec slavil vítězství. Navrhli jsme krátkou procházku v rámci našeho města, ale směrem do kopce, jako bychom tušili, že nadcházející předvánoční kolotoč a přípravy na svátky už nám podobný blahodárný mírně kardiovaskulární trénink nedovolí.

Ve dvě hodiny jsme se sešli, bratr farář a zástupci tří generací z našeho sboru a pes, vlastně fenka Hermiona. Sraz byl u kostela a pak jsme šli kolem stavební průmyslovky směrem na Štěpánov. U místní mateřské školy se k nám připojila mladá rodina i s malým synkem spícím v kočárku.

Příjemná zastávka nás čekala v Mini Zoo, na kopečku kousek nad točnou autobusů MHD na Štěpánově. Bylo otevřeno, a tak jsme si prohlédli lamy, dikobrazy, různé druhy ptactva, kozičky a poníka, osmáky, morčata a jiná zvířata.

Pokračovali jsme až pod kopec, a z dálky už jsme slyšeli výskání dětí. Ty neomylně vyběhly na první letošní namrzlou sněhovou pokrývku a bobovaly nebo se jen tak klouzaly. Po chvíli jsme se vydali k domovu a pěkně se nám to šlapalo z kopce dolů. Do centra jsme se dostali za dvě hodiny, ještě za světla. Bylo to velmi milé setkání a mohli bychom to někdy zopakovat. Jen jestli si najdeme čas?

Krásný a požehnaný advent a s láskou prožité vánoce vám všem, milí bratři a sestry.

Výlet kavárničky pro dříve narozené

Dopis pro Martu Drápelovou

Až doletí tyto řádky k branám věčnosti, až se oprostíme os toho pozemského lkání, zbudou ty nejvzácnější vzpomínky na Tebe, milá Marto, laskavá a milující maminko, babičko, teto, a naše sestro. Předešla jsi nás – své dříve narozené přátele ze sboru. Vždyť mnohým z nás se už také připozdívá. Obdivujeme Tvou moudrost, statečnost a pokoru, s níž ses připravovala odevzdat do rukou Božích. Přišlo už Tvé jasné nové ráno, zbaveno všech bolestí a pozemských strastí. Tvůj čas se naplnil.

Tichou vzpomínku a poděkování za Tvá krásná přátelství, obohacená obětavostí, vírou a láskou, Ti za všechny dříve narozené posílá do nebeských výšin *Blanka*.

Ať podá Ti čas cokoli
Věčnost ti v prstech rozehraje
Co bolelo to nebolí
A každá chvíle jenom tvá je

Z knihy Fr. Novotného Tichá vůně slov

ADVENTNÍ ZTIŠENÍ

Možnost připravit se na advent a Vánoce meditací nad připraveným biblickým textem v prostorách kostela
Čas k zastavení a prostor k zamyšlení v uspěchaném předvánočním období

úterky 16.00 - 19.00

(možnost přijít kdykoli v této době)

Témata jednotlivých podvečerů:

- 28. 11. Radost z toho, co přijde
- 5. 12. Jak Bůh miluje člověka i celé stvoření
- 12. 12. Přijmout Boží lásku i jeho soud

www.valasske-mezirici.evangelnet.cz

- Po celou dobu bude k dispozici bratr farář Daniel Heller pro osobní rozhovory.
- Program pro děti zajištěn na faře do 18.00 hod.
- Materiály ke ztišení připraveny i v ukrajinštině.

ansámbl: Matouš Hron, Pavel Jelínek, Marta Rozumová, Věra Široká, Veronika Spiegelová,
Barbora Perutková, Jan Stránský, Matěj Hývl, Jakub Tomášek, Marie Hrnčířková

HUDEBNĚ KOMPOVANÝ VÁNOČNÍ PŘÍBĚH

Alena Hron (Jelínková), Lukáš Janata

vstupné dobrovolné

16.12. 19:30
Valašské Meziříčí
Evangelický kostel
Blahoslavova 3

... ať jejich světlo dále svítí

Zastavme se na chvíli.

*Sejděme se, Zapalme svíčku a uctěme památku všech dětí a mladých lidí,
kteří odešli z tohoto světa dříve, než stačili dospět a zestárnout...*

SVĚTOVÝ DEN PAMÁTKY ZESNULÝCH DĚTÍ

ZAPALME SVÍČKU

Evangelický kostel Valašské Meziříčí

10. 12. 2023 19:00 hod.

Ekumenická bohoslužba se zapálením svící

Srdečně zveme:

10.12. – 2. neděle adventní

10:00 h – bohoslužba s kázáním pro děti

19:00 h – bohoslužba „Zapalme svíčku“ pro rodiče a přátele zemřelých dětí

17.12. – 3. neděle adventní

10:00 h – bohoslužba slova

16:00 h – vánoční hra dětí a mládeže

24.12. – 3. neděle adventní a Štědrý den

10:00 h – bohoslužba slova

16:00 h – bohoslužba slova s doprovodem pěveckého sboru a komorního orchestru

25. 12. – Slavnost narození Páně (Boží hod vánoční)

10:00 h – bohoslužby s večeří Páně

26. 12. – Památka mučedníka Štěpána (2. sv. vánoční)

10:00 h – bohoslužby s večeří Páně

31. 12. – neděle ve vánočním oktávu

10:00 h – bohoslužba slova

18:00 h – silvestrovský sborový večer

1. 1. – Nový rok (svátek jména Ježíš)

10:00 h – bohoslužby s večeří Páně

7. 1. – Neděle křtu Páně

10:00 h – bohoslužba s kázáním pro děti

Souběžně s bohoslužbami probíhá nedělní škola (v prosinci jen o nedělích).

Prosíme všechny, kdo nemají možnost dopravit se na bohoslužby, ale i ty, kteří jsou hůře pohybliví, aby kontaktovali br. faráře, který pro ně domluví s ochotnými řidiči *dovoz na bohoslužby*.

Všechny bohoslužby a koncerty jsou vysílány v přímém přenosu na kanálu YouTube „ČCE Valašské Meziříčí“

<https://www.youtube.com/channel/UCz2kfczA4FsRVzAqEqFw5jw>

Adventní ztišení v otevřeném kostele: úterý 12.12. 16-19h

Koncert – Vánoční příběh – v sobotu 16.12. v 19.30

Třicátníci: v neděli 17.12. v 17.30 hod.

Kavárnička pro dříve narozené: ve středu 20.12. v 9.30h

Setkání v týdnu (mimo vánoční prázdniny):

Setkání rodičů s malými dětmi: v úterý v 15.30 h

Náboženství pro děti školního věku: ve čtvrtek v 15.30 h

Biblická hodina: ve čtvrtek v 16.30 hodin

Mládež: po domluvě (777342910, obvykle v pátek v 19 hodin)

Výuka nových písní – v neděli vždy od 9.15 hod. v sále

Bohoslužby v Domově pro seniory:

v úterý ve 14 hodin: 5.12., 20.12. (výjimečně ve středu)

Farní sbor ČCE ve Valašském Meziříčí

Blahoslavova 430/3

757 01 Valašské Meziříčí

e-mail: valasske-

mezirici@evangnet.cz

číslo účtu

u Poštovní spořitelny:

190396260/0300

<http://valasske->

mezirici.evangnet.cz

<https://www.facebook.com/>

[evangelicivalmez](https://www.facebook.com/evangelicivalmez)

Kontakty:

Farář Daniel Heller

mobil: 777 342 910

daniel.heller@evangnet.cz

Pastorační pracovník

Libor Nejedlý

mobil: 737 087 308

libornejedly77@gmail.com

Pokladník

Libuše Jelínková

liba.jelinkova@gmail.com

Účetní

Eva Janírková

mobil: 777 344 994

Redakce:

Vydáno 8. 12. 2023

Příspěvky, ohlasy

a připomínky přijímá:

Alena Hellerová

mobil: 732 207 280

alebuc@post.cz